

Indtægten under denne Varegruppe vil fremtidig kunne anslås til omtrent 10,000 Kr.

Til § 2.

I denne Paragraf er samlet Reglerne for den Goldfrihed for indførte Varer, som ikke foranlediges ved Varens Beskaffenhed, men ved Anledningen til Indførselen, Indførselsmaaden og den tilføjede Bestyttelse af Varerne.

Bestemmelsen under a. om Goldfrihed for ellers toldpligtige Varer, der bevislig ere tilvirkede paa Færøerne, paa Island eller i de danske Kolonier i Grønland og direkte indføres fra disse Steder, er svarende til § 15 i Loven af 1863, hvor ligeledes den samme Undtagelse, som Lovforslaget indeholder, gjøres med Hensyn til Stibe, Waade og Jartstier, som derfra overgaa til her Bosattes Besiddelse. Da der imidlertid er en Ubillighed i, paany at fordrø Gold ved en saadan Overgang af Stibe, for hvilke der, da de erhvervedes, alt een Gang er erlagt Indførselsafgift, er det foreslaaet, at den saaledes erlagte Afgift skal kunne fradrages Goldbeløbet, hvorefter de paagjældende Stibe, naar den tidligere erlagte Afgift er ligesaa stor eller større end den efter nærværende Lov krævede, ville kunne indgaa toldfrit.

Under b. er optaget den for Rejssegods i Loven af 1863 § 17 a. givne Bestemmelse om Goldfrihed med nogen Forandring, idet man har ment at maatte komme bort fra den der indeholdte Betingelse for, at „Rejssegods etc.“ indgaa toldfrit, at „Goldvæsenet skjønnes, at de paagjældende Sager ere brugte og til den Rejsendes eget Brug“, da den enten kan fremkalde smaalige Undersøgelser og Tvist samt Lidspil og Ubønhæglighed for den Rejsende eller ogsaa medføre, at Goldopsynet ikke efterkommer Lovens udtrykkelige Bydende. Bestemmelsen, at det Rejssegods, som Rejsende medføre, skal være brugt for at kunne indgaa toldfrit, er derfor ombyttet med, at de vedkommende Sager indgaa toldfrit „foraavidt som de med Hensyn til Mængde og Bestaffenhed af Goldopsynet skjønnes at blive indførte til den Rejsendes eget Brug.“ Ogsaa naar den Rejsende ikke følger med Godset, og dette altsaa indkommer som en anden Forsendelse, har man troet i det Væsentlige at kunne nøies med Opsynets Skjøn over Forsendelsens Karakter som Rejssegods, og det med saa meget mindre Betænkelse, som Opsynet jo vil komme til at behandle denne sidste Slags Forsendelser under ganske anderledes roligere Forhold, end naar det egentlige Rejssegods efterhvert i Almindelighed finder Sted. Med Hensyn til disse sidste Sager har man nemlig troet at kunne affasse den hidtil ubetinget krævede Forsikring paa Kro og Love om, at Sagerne af den Rejsende ere brugte og fremdeles agtes brugte, en Erklæring, hvis Tilveiebringelse i Almindelighed har været forbunden med Besvær, uden at den

i sig selv kan anses for videre betryggende; man har derimod ment vedblivende at maatte holde Opsynet Udgangen aaben til efter Omstændighederne at kunne fremtvinge en saadan.

Under c. er optaget en hidtil savnet Bestemmelse om, at brugte Klædningsstykker o. desl., som have tilhørt en heri Landet Hjemmehørende, der er død i Udlandet, indgaa toldfrit, en Bestemmelse, som navnlig kommer til Anvendelse paa Efterladenskaber efter Søfolk, som dø i Udlandet.

d. og e., l. og m. stemme med Bestemmelserne i Loven af 1863 § 17 a. og b. samt § 16.

Under f., g. og h. ere optagne de i Loven af 1863 i selve Tarifen under Nr. 187, 188, 182 og 183 indeholdte Bestemmelser om Goldfrihed for Pakningsgjenstande, Modeller og Prøver samt Naturalier til videnskabelige Samlinger, med Udelabelse af det under 189 opførte Mos og Tang til Pakning og Udstopning, da disse Varer ellers i Tarifen have faaet Goldfrihed. Til de hidtil anførte brugte Pakningsgjenstande er derhos føjet forskjellige, som efter indvunden Erfaring maa stilles lige med de anførte, og hvis Indførsel med saa faa Formaliteter som mulig er af samme Interesse.

Den under i. og k. optagne Goldfrihed for de anførte Ting til Militæretaterne og for Kunstfager og Oldfager til offentlige Samlinger og andet offentlig Brug, er hidtil i Hensyn til Lovens § 18 bleven indrømmet ved specielle Bevillinger, men synes fuldstændig at egne sig til lovbestemt Goldfrihed.

Til §§ 3—5.

Disse Bestemmelser ere overensstemmende med §§ 13 og 2 og 3 i Loven af 1863, kun at den særlige Tillægstold for Salt, indført i svenske Stibe, er udeladt i Overensstemmelse med Lov af 23. Decbr. 1864.

Til § 6.

I denne Paragraf er samlet de til §§ 4, 8 og 11 i Loven af 1863 svarende Bestemmelser med Hensyn til Fortoldning af Varer efter Værdien og særlig med Hensyn til Fortoldningen af Stibe og af strandede Varer, hvorved det i Almindelighed er gjort Importøren til Pligt at opgive og om muligt dokumentere de paagjældende Varers Værdi, og den i Loven særlig for Stibes Vedkommende trufne Bestemmelse for, hvorledes der vil være at forholde, naar Goldvæsenet finder, at den i de fremlagte Dokumenter angivne Pris ikke stemmer med Varens virkelige Værdi, er gjort gjældende med Hensyn til alle Varer, der fortoldes efter Værdi.

I Bestemmelserne om Værdiansættelsen af strandede Stibe og Brag har man derhos søgt at give den Fremgangsmaade, som efterhånden paa